

W drugiej kolejności, skarżąca utrzymuje naruszenie przez Komisję pojęcia interesu wspólnotowego, dopuszczenie się przez nią oczywistych błędów w ocenie, naruszenie prawa i naruszenie obowiązku uzasadnienia.

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE (Dz.U. L 123 z 2004 r., str. 18).

Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2007 r. — MarketTools przeciwko OHIM — Optimus-Telecomunicações (ZOOMERANG)

(Sprawa T-105/07)

(2007/C 129/33)

Język, w którym została sporządzona skarga: angielski

Strony

Strona skarżąca: MarketTools, Inc. (San Francisco, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: W. von der Osten-Sacken i A. González Hähnlein, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Optimus-Telecomunicações, SA (Maia, Portugalia)

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 25 stycznia 2007 r. (odwołanie nr R 253/2006-2);
- Obciążenie Optimus-Telecomunicações SA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: MarketTools.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy ZOOMERANG dla towarów i usług w klasach 9, 35 i 42 — zgłoszenie nr 1 603 950.

Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Optimus-Telecomunicações, SA.

Znak towarowy lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowe słowne i graficzne znaki towarowe BOOMERANG dla towarów i usług w klasach 9, 16, 35, 37, 38 i 42.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w całości.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 polegające na tym, że Izba Odwoławcza nie dokonała odpowiedniej oceny kwestii podobieństwa towarów i usług oraz znaków towarowych.

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2007 r. — Alcon przeciwko OHIM — *Acri.Tec (BioVisc)

(Sprawa T-106/07)

(2007/C 129/34)

Język, w którym została sporządzona skarga: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alcon, Inc. (Hünenberg, Szwajcaria) (przedstawiciel: M. Graf, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: *Acri.Tec AG Gesellschaft für ophthalmologische Produkte (Henningsdorf, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 8 lutego 2007 r. w sprawie R 660/2006-2 Alcon, Inc. przeciwko OHIM (BioVisc), w części dotyczącej odrzucenia sprzeciwu wniesionego przez Alcon, Inc. wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego BioVisc nr 3 651 809;
- Obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: *Acri.Tec AG Gesellschaft für ophthalmologische Produkte.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy BioVisc dla towarów należących do klasy 5 — zgłoszenie nr 3 651 809.

Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca.

Znak towarowy lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: międzynarodowe i wspólnotowe znaki towarowe PROVISIC i DUOVISC zarejestrowane dla towarów należących do klasy 5.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w całości.

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i odrzucenie sprzeciwu w całości.

Podniesione zarzuty: sporne znaki towarowe są podobne w stopniu stwarzającym prawdopodobieństwo wprowadzenia odbiorców w błąd, a towary objęte zgłoszeniem są identyczne bies towarami objętymi rejestracją znaków towarowych, na które powołano się w sprzeciwie.

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 1 lutego 2007 r. w sprawie F-42/05
Rossi Ferreras przeciwko Komisji, wniesione w dniu
16 kwietnia 2007 r. przez Francisco Rossiego Ferrerasa**

(Sprawa T-107/07 P)

(2007/C 129/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Francisco Rossi Ferreras (Luksemburg, Wielkie Księstwo Luksemburga) (przedstawiciel: F. Frabetti, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 1 lutego 2007 r. w sprawie F-42/05;
- uwzględnienie żądań przedstawionych przez stronę skarżącą w pierwszej instancji i tym samym tytułem żądania głównego uznanie za dopuszczalne i zasadne odwołania w sprawie F-42/05;
- ewentualnie odesłanie sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej;
- orzeczenie o kosztach, wydatkach i wynagrodzeniach i obciążenie nimi Komisji.

Zarzuty i główne argumenty

W swym odwołaniu skarżący domaga się uchylenia wyroku Sądu do Spraw Służby Publicznej oddalającego skargę, w której domagał się uchylenia swego sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2003 r., a także zasądzenia od Komisji odszkodowania i zadośćuczynienia za wyrządzoną szkodę i krzywdę.

Na poparcie swego odwołania wnoszący je podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej wielokrotnie naruszył prawo analizując zarzuty podniesione w pierwszej instancji.

Skarga wniesiona w dniu 8 kwietnia 2007 r. — Spira przeciwko Komisji

(Sprawa T-108/07)

(2007/C 129/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Diamanthandel A. Spira BVBA (Antwerpia, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci: J. Bourgeois, Y. van Gerven, F. Louis i A. Vallery)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 26 stycznia 2007 r. wydanej na podstawie art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 773/2004 w sprawie COMP/38.826/B-2-Spira/De Beers/DTC Supplier of Choice;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 26 stycznia 2007 r. w sprawie COMP/38.826/B-2-Spira/De Beers/DTC Supplier of Choice z zakresu konkurencji, mocą której Komisja oddaliła wniesioną przez skarżącą skargę dotyczącą naruszeń art. 81 i 82 WE związanych z systemem „Supplier of Choice”, stosowanym przez Grupę De Beers do dystrybucji surowca diamentowego opierając się na tym, iż nie wykazano wystarczającego interesu wspólnotowego do nadania skardze dalszego biegu.

Skarżąca utrzymuje, że De Beers będąca producentem surowca diamentowego, działająca w opinii skarżącej głównie na poziomie rynku upstream dąży poprzez sprzedaż surowca diamentowego przy zastosowaniu systemu Supplier of Choice do rozszerzenia jej kontroli rynkowej obejmując nią całość procesu od momentu wydobycia surowca w kopalni do przekazania gotowego produktu klientowi, tj. również na działalność na poziomie rynków downstream.

Skarżąca podnosi trzy zarzuty na poparcie jej skargi.

Utrzymuje ona w pierwszej kolejności, że Komisja nie wywiązała się z obowiązku przeprowadzenia uważnej i bezstronnej analizy skargi i zbadania z należytą starannością i bezstronnością wymienionych w skardze praktyk antykonkurencyjnych.

Skarżąca utrzymuje w drugiej kolejności, że Komisja nie mogła utrzymać braku wykazania wystarczającego interesu wspólnotowego do nadania skardze dalszego biegu, zważywszy na rozmiar przedsiębiorstwa biorącego udział w naruszeniu, geograficzny rozmiar praktyk antykonkurencyjnych i szkód dla konkurencji i rynku wewnętrznego, które mogłyby powstać na skutek naruszeń.